

[Undervisningsministeren.]

jeg det for nødvendigt, at man har et vist erfaringsmateriale, før man kan tage det spørgsmål op, som det ærede medlem har rejst, til nogen realitetsbetonet drøftelse.

Det samme gælder med hensyn til det ærede medlem hr. Poul Thomsens udtalelse om et andet spørgsmål, at det var et hovedsynspunkt i ungdomsskoleloven, at de frie oplysningsforbund skal være førende i denne form for undervisning. Deri er jeg naturligvis ganske enig med det ærede medlem bl. a. af den grund, at det direkte har fundet udtryk i lovens § 9. Tilskuddet efter loven, herunder til lederhonorar, ydes da også efter ganske de samme principper til kommunale og private aften- og ungdomsskoler, og loven tilstræber i alle forhold ligestilling for de to skoleformer. Imidlertid kommer man ikke uden om, at en kommune med hele det administrationsapparat, der i forvejen står til rådighed, har større muligheder for at tage opgaver op, herunder bl. a. ved at kunne oprette tjenestemandstillinger til ledere af undervisningen; disse rent faktiske forhold vil jo vanskeligt kunne ændres. Større ligestilling vil formentlig ikke kunne gennemføres på anden måde end ved at forhøje lederhonorarerne efter lovens § 16 — men mon ikke vi skal vente med at tage dette spørgsmål op til lovens revision? Jeg forstår, at det i øvrigt også var det ærede medlems opfattelse.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz har under finanslovdebatten rejst spørgsmålet om nedrivningen af det gamle garnisons- sygehus i Rigensgade. Jeg er i øvrigt taknemlig for, at der her er givet mig en lejlighed til over for folketinget at fremsætte en redegørelse for hele denne sags forløb.

De militære arealer langs Sølvgades kaserne blev allerede i 1919 tilsagt den polytekniske læreanstalt som fremtidigt udvikelsesområde ved en aftale dengang mellem undervisningsministeriet og krigsministeriet. Dette tilsagn har siden været grundlaget for læreanstaltens planlægning og for ministeriets beslutning om at sige ja til, at nybygningerne finder sted her. Der var ikke i 1919 eller senere fremsat noget vilkår for, at nogen af bygningerne på området skulle benyttes til bestemte formål, og det hidtidige byggeri er da også sket efter nedrivning af ældre bygninger, som var uegnede

til det formål, de skulle anvendes til. Man har fra læreanstaltens side været fuldt berettiget til at regne med ved fremtidige udvidelser, at de arealer, hvorpå disse bygninger er beliggende, var til rådighed for højskolen.

Bygningerne i Rigensgade er jo arkitektonisk værdifulde bygninger, men de hører dog ikke til vore allermest fremtrædende bygningsværker. Indtil 1950 var ingen af de pågældende bygninger optaget i fredningslistens klasse A. Naturligvis vil undervisningsministeriet til enhver tid føle sig forpligtet til at værne værdifuld arkitektur og bevare bygninger, som har kulturhistorisk interesse, men det kan ikke være anderledes, end at spørgsmålet om bevarelsen selv af A-fredede bygninger kan rejses og må tages op til fordomsfri overvejelse, når vigtige samfundsinteresser gør sig gældende.

For de her omtalte bygningers vedkommende gælder det, at deres beliggenhed vil beslaglægge et meget stort areal, som man ikke vil kunne udnytte rationelt, når der skal tages rimeligt hensyn til disse gamle bygningers arkitektoniske placering i bykvarteret. Fra læreanstaltens side har man for længst gjort opmærksom på nødvendigheden af at skaffe mere plads. Rektor Engelund har med stor forudseenhed tiltællagt og forberedt de nødvendige udvidelser, som tiden kræver. Betydelige udvidelser er da også foretaget gennem de senere år, og store forberedelser er planlagt for byggeriet i den nærmeste tid. I den anledning er betydelige arealer i de omliggende kvarterer erhvervet og ejes af staten med henblik på at imødekomme kravet om plads for den tekniske højskole. Der ligger imidlertid på disse erhvervede arealer beboelsesbygninger, som skal nedrives, og en sådan nedrivning af beboelseslejligheder må naturligvis forudsætte, at der andre steder findes lejligheder til de mennesker, som nu bor i det omhandlede kvarter. Under de nuværende vanskelige boligforhold er dette et spørgsmål, som selvfølgelig også må tages med ind i overvejelserne. Når jeg derfor har tænkt mig at stille spørgsmålet om den fredede bygning i bero indtil videre, er det bl. a., fordi jeg mener, at de udviklingsmuligheder, der kan blive til rådighed for læreanstalten inden for den nærmeste tid